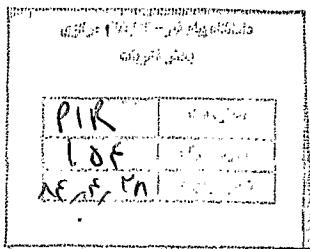

100PKO

دانشگاه پیام نور
دانشکده ادبیات و علوم انسانی
گروه زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه:

شرح و بررسی تحلیلی تحفه‌العرaciین خاقانی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته زبان و ادبیات فارسی

استاد راهنما:

سرکار خانم دکتر فاطمه کوپا

۱۳۸۷ / ۰۷ / ۱۷

استاد مشاور:

سرکار خانم دکتر نرگس محمدی بدر

مؤلف: اعظم السادات اکرمی فر

اردیبهشت ۱۳۸۴

۱۰۵۴۰

بسمه تعالی

تصویب‌نامه پایان‌نامه

پایان‌نامه تحت عنوان

شرح و بررسی تحلیلی تحفه‌العراقین / خاقانی

که توسط اعظم السادات اکرمی فر تهیه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می‌باشد.

درجه ارزشیابی: عالی

نمره: ۱۹/۷۵

تاریخ دفاع: ۸۴/۴/۱۲

اعضای هیأت داوران:

نام و نام خانوادگی هیأت داوران			مرتبه علمی
۱-	خانم دکتر کویا	استاد راهنمای	استاد راهنمای
۲-	خانم دکتر محمدی بذر	استاد مشاور	استاد مشاور
۳-	آقای دکتر نجف دری	استاد داور	استاد داور
۴-	خانم دکتر کویا	نماینده محتشم گروه	نماینده محتشم گروه

تقدیم به:

روان پاک و روح پر فتوح همسر گرامیم
که تشننه‌ی دانش و معرفت بود و
مشوق دیرینه‌ام در کسب روزافزون
فضل و دانش.

سپاس‌گزاری

خدای را سپاس، که این توفیق را به من ارزانی داشت که با وجود قلت بضاعت علمی، قدم در این عرصه‌ی خطیر بهم و فراز و فرود آن را به مدد او به سرانجام برسانم، و هم از این بابت نیز طلب عفو و مغفرت از ساحت ربوی دارم که در مسیری گام نهادم که شایسته‌ی ادبیان و سخن‌سنجهان است نه بی‌بضاعتی چون من، به قول حکیم سنایی:

«به حرص از شربتی خوردم مگیر از من تابستان بود و بیابان و آب سرد و استسقا»

اما آنچه قدر مسلیم است، اگر راهنمایی‌ها و دلسویزی‌های اساتید بزرگوارم به من یاری نمی‌رساند، هرگز نمی‌توانستم این راه دشوار را بیمامیم و اگر توفیقی حاصل شده، تماماً متعلق به آن بزرگواران است و سهم اندکی را نیز از آن خود نمی‌دانم و در اینجا بر خود فرض می‌دانم که به مصدق «لم یشکرالمخلوق، لم یشکرالخالق» نهایت سپاس‌گزاری و قدرشناسی خود را نسبت به آن بزرگواران و ارباب فضل و معرفت بیان کنم. در ابتدا از عنایات بی‌دریغ استاد گرامی و ارجمند، سرکار خانم دکتر کوپا، کمال تشکر و سپاس را دارم، بزرگوار صاحب‌نظری که چه در طول تحصیل و چه به‌عنوان استاد راهنمای این حقیر، عالمنه و صبورانه مرا در این امر بزرگ راهنمایی کردند و با حوصله و دقّتی درخور تحسین، مرا گام به گام هدایت نمودند. از خداوند متعال برای این مرئی عزیز توفیق و سربلندی هرچه بیشتر، آرزو می‌کنم و امیدوارم پروردگار در همه مراحل زندگی - چه علمی و چه غیر آن - پشتیبان و مؤید ایشان باشد؛ همچنین از استاد گرانقدر سرکار خانم دکتر محمدی بدرو نیز قدردانی و تشکر می‌کنم که به‌عنوان استاد مشاور، مرا از نکته‌سنجهای هوشمندانه‌ی خود بی‌نصیب نفرمودند و با نظری صائب، اشکالات کار را بررسی و به من گوشزد نمودند، برای ایشان نیز از پیشگاه ایزد منان توفیق روزافزون خواهانم. از سرکار خانم چنان که در تایپ دقیق این مجموعه کمال دقّت را مبدول داشتند سپاس‌گزاری می‌کنم و امیدوارم خداوند در انجام خدمات فرهنگی یار و یاورشان باشد.

همچنین از تمام دوستان بزرگواری که در این راه حامی و مشوق من بوده‌اند و از همکفری با من دریغ ننموده‌اند قدردانی می‌کنم و آرزو می‌کنم همواره مشمول توفیقات الهی باشند. در نهایت از پدر صبور و بزرگوار و مادر بهتر از جانم نیز بسیار سپاس‌گزارم که در این مدت همراه و پشتیبان شفیق و بی‌دریغ من بوده‌اند و از هرگونه همیاری کوتاهی نکرده‌اند و برای ایشان عمری طولانی و همراه با عزّت از حضرت حق خواهانم، همچنین از فرزندانم - شیوا و شایان - نیز سپاس‌گزارم که در این برهه‌ی زمانی قصور و کوتاهی مرا در انجام وظایفم تحمل نمودند و دم نزدند.

و من الله التوفيق

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
سه	۱- چکیده
چهار	۲- مقدمه
۱	۳- کلیات تحقیق
۲	۳-۱ الف: تعریف مسأله و پرسش‌های تحقیق
۲	۳-۲ ب: فرضیات
۳	۳-۳ ج: اهداف پژوهش
۳	۳-۴ د: اهمیت و ضرورت پژوهش
۴	۴- روش تحقیق
۷	۵- فهرست علائم اختصاری
۸	۶- مقدمه (شرح حال)
۱۵	۷- متن اشعار
۵۷	۸- شرح اشعار
۵۸	۸- ۱- خطاب به آفتاب به وجه نکوهش
۶۸	۸- ۲- خطاب به آفتاب در نعت حضرت خاتم النبیین - صلی الله علیه وآلہ وسلم -
۸۲	۸- ۳- در صفت اولیاء علیهم الرحمه
۸۸	۸- ۴- در جواب سؤال خواجهی بزرگ گوید
۹۱	۸- ۵- سؤال کردن ملک الوزراء از خاقانی
۹۳	۸- ۶- جواب دادن خاقانی ملک الوزراء را
۹۵	۸- ۷- نصیحت ملک الوزراء خاقانی را
۹۸	۸- ۸- کیفیت دیدن حضرت خضر علیه السلام
۱۰۵	۸- ۹- حکایت کردن حضرت خضر علی نبیتنا و علیه السلام
۱۱۴	۸- ۱۰- ذکر کردن شعر خاقانی در مجلس خضر علیه السلام
۱۱۸	۸- ۱۱- نصیحت خواجهی خضر مرخاقانی را

۱۲۱	۱۲-۸ سؤال خاقانی از حضرت خضر علیه‌السلام
۱۲۵	۱۳-۸ جواب دادن خضر علیه‌السلام خاقانی را
۱۴۱	۱۴-۸ در مذمّت جمعی که برداشته‌ی دنیا اند گوید
۱۵۷	۱۵-۸ در ذکر معراج حضرت رسالت پناه صلی‌الله علیه و سلم
۱۵۹	۱۶-۸ در صفت براق فرماید
۱۶۸	۱۷-۸ در صفت راه معراج گوید
۱۷۶	۱۸-۸ در صفت عالم کل - یعنی دل - فرماید
۱۸۵	۱۹-۸ در فضیلت زمین و مساکن آن فرماید
۱۹۰	۲۰-۸ بازآمدن از سفر شروان و عزیمت سفر دوباره به عراق و ستایش اصحاب آن بلاد
۱۹۶	۲۱-۸ در صفت بغداد خطاب به آفتاب نموده
۲۰۲	۲۲-۸ در صفت دجله گوید
۲۰۷	۲۳-۸ در صفت زورق فرماید
۲۱۲	۲۴-۸ درستایش مشهد مقدس حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علی‌النّبی و علیه‌الصلوّه و السّلام ...
۲۲۱	۲۵-۸ در صفت بادیه گوید
۲۲۷	۲۶-۸ در تعریف کعبه‌ی معظّمه
۲۳۱	۹- نتیجه‌گیری ..
۲۳۲	۱۰- واژه‌نامه (نمایه)
۲۴۳	۱۱- منابع و مأخذ
۲۴۴	۱۲- چکیده انگلیسی

نام خانوادگی دانشجو: اکرمی فر	نام: اعظم السادات
عنوان پایان نامه: شرح و بررسی تحلیلی تحفه‌العراقيین خاقانی	استاد راهنمای: دکتر فاطمه کوپا
	استاد مشاور: دکتر نرگس محمدی بدر
رشته: زبان و ادبیات فارسی	مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد
دانشگاه: پیام نور - تهران	گرایش: محض
تاریخ فارغ‌التحصیلی: ۸۴/۴/۱۲	دانشکده: ادبیات و علوم انسانی
	تعداد صفحات: ۲۴۴

چکیده

«تحفه‌العراقيین» منظومه‌ای در قالب مثنوی است که در حقیقت سفرنامه‌ی منظوم شاعر می‌باشد؛ و خاقانی در ضمن آن شرح حال و نمایی کلی از مسافت خود به عراق عجم و عرب را شرح داده است، آنچه از مجموع ایيات این اثر برمن آید، اطلاعات گرانقدری است که شاعر در لاهه‌لای اشعار خود از آداب و رسوم و عادات مردم نواحی مختلف به دست داده و به جز این دیدارهای مکرر خاقانی با برخی از علماء و بزرگان، از دست‌مایه‌های ارزشمند این اثر است.

شاعر در کنار توصیفات زیبای خود از خانه‌ی خدا، به تفصیل به معرفی سرزمین‌های اطراف آن و مراسم ویژه حق از طوف گرفته تا سعی صفا و مروه، حق مطلب را ادا کرده است.
آنچه در این منظومه بیش از همه رخ می‌نماید، نعت و ستایش نبی «اکرم(ص)» است که از ارادت و اخلاص بی‌شایه‌ی خاقانی به آن یگانه‌ی عالم سرچشمه می‌گیرد.

از این گذشته واژه‌هایی همچون: آفتاب، شام، مضامین بکر و عالی، آرایه‌های ادبی متداول، ترکیباتی ازقیل: دُلدل دل، چرخ اطلس، حبیب کمال، خیمه دوست، عمود صبح، کتف آفتاب و... در این اثر از بسامد قابل توجیهی برخوردارند. در این پژوهش، سعی برآن بوده است که ضمن گشودن حجایه‌ای ابهام از چبره‌ی مخدرات معنی، در جنب ذکر و بیان نکات ادبی و معانی و مفردات و اصطلاحات و معرفی بیشتر اثر قدم برداریم.

واژگان کلیدی:

تحفه‌العراقيین - خاقانی - بررسی تحلیلی - شرح

آنچه در این مقال مورد تحقیق و پژوهش قرار گرفته، شرح و بررسی گزیده‌ای از تحفه‌العراقین حکیم افضل‌الدین خاقانی شروانی است، شاعر فرزانه‌ای که قدم گذاشتن در دنیا اشعارش دقّت و حوصله‌ی فراوان، توأم با دانشی افزون را طلب می‌کند، زیرا آنچنان جهان بی‌حد و مرزی است که تنوع و رنگارنگی آن چشم را خیره می‌کند و ببره‌گیری اعجاز‌گویه‌ی او از واژه‌ها و اصطلاحات مختلف، شکوه و عظمتی به آن بخشیده که به حق می‌توان اشعارش را نسخه‌ی بی‌بدیل روزگار نامید، از این‌رو اگر از روی جهیل و نا‌آگاهی، به این عرصه گام نهادم و با کورمال کورمال ادبی این راه را طی کردم، از ساحت این حکیم فرزانه پژوهش می‌طلبم و امیدوارم با حمایت بی‌دریغ اساتید بزرگوار، سعی و تلاشی درخور ارائه داده باشم و قدمی هرچند ناچیز، در شناخت و معرفت این شاعر چیره‌دست برداشته باشم.

آب دریا را اگر نتوان کشید
هم به قدر تشنگی باید چشید

كتاب تحقيق

تعریف مسأله و پرسش‌های تحقیق

شرح و بررسی گزیده‌ای از مثنوی ارزشمند «تحفه‌العراقين» خاقانی شروانی، اساس کار این پژوهش است، که با همیاری استادان گران‌قدر، انجام پذیرفته است. این بررسی شامل معانی لغات و اصطلاحات علمی، نجومی، فلسفی، ... و بیان آرایه‌های ادبی و درنهایت برگرداندن ایيات به نثری سلیس و روان می‌باشد.

سؤالاتی که امید می‌رود در راستای این تحقیق جواب داده شود به ترتیب زیر است:

- ۱- آیا می‌توان صرف‌نظر از دیوان اشعار خاقانی، فقط با نگرشی به تحفه‌العراقين، به شخصیت فرهنگی و مذهبی خاقانی پی‌برد؟
- ۲- آیا معلومات و دانسته‌های وسیع خاقانی در باب نجوم، هیأت، طب، فلسفه، موسیقی، حکمت و... در تحفه‌العراقين او نیز هویدا و آشکار است؟
- ۳- آیا تحفه‌العراقين را می‌توان یک سفرنامه منظوم - با همه‌ی ویژگی‌های یک سفرنامه - نامید؟
- ۴- تحفه‌العراقين تا چه میزان می‌تواند آراء و عقاید خاقانی را در باب مذهب و آداب و رسوم مردم عراق عجم و عراق عرب بیان کند؟
- ۵- نام «تحفه‌العراقين» را چه کسی بر این منظومه نهاده است؟ خود شاعر یا دیگران؟
- ۶- آیا تحفه‌العراقين از جهت به کار بردن قواعد دستوری همپای آثار همدوره‌ی خویش حرکت کرده است؟
- ۷- خاقانی این منظومه را بعد از بازگشت از سفر سروده است یا اینکه در ضمن مسافرت‌هایش به نظم درآورده است؟

فرضیّات:

باتوجه به مطالعه‌ی اجمالی و اولیّه‌ی اشعار این شاعر

- ۱- در تحفه‌العراقين می‌توان به اعتقادات مذهبی خاقانی پی‌برد و متوجه انقلاب روحی و روانی او شد، همچنین در انتهای اشعارش اطلاعات چندی در باب زندگانی خود و پدر و مادرش... به ما می‌دهد.
- ۲- خاقانی اطلاعات فراوانی در باب علوم و فنون روزگار خود داشته است که در سراسر تحفه‌العراقين واضح و آشکار است.
- ۳- تحفه‌العراقين یک سفرنامه است، چون حرکت او را از شروان به عراق عجم و نواحی مختلف آن و سپس عراق عرب و بغداد و کوفه و مکه و مدینه بیان می‌کند که در نهایت از مدینه به شام و موصل رفته است و در سال ۵۵۲ به وطن بازگشته است.
- ۴- خاقانی در این مثنوی در عین حال که بزرگان و علمای عراق عجم و عراق عرب را ستوده، آداب و رسوم و اخلاقیّات بعضی از ممالک را نیز بیان کرده است.

- ۵- در این مثنوی هیچ جا کلمه‌ی «تحفه‌العرافین» دیده نمی‌شود و شاید به مناسبت آن که، آن را در شرح مسافرت خود به عراقین سروده، دیگران این نام را بر کتاب گذاشته باشند.
- ۶- با نگاهی به این مثنوی می‌توان فهمید که قواعد دستوری به کار رفته در آن تقریباً همانند بقیه‌ی آثار این دوره است مثل جمع بستن جمع‌های عربی و استفاده از دو حرف اضافه و
- ۷- بعضی از تذکره‌نویسان می‌گویند خاقانی این منظومه را در ضمن مسافرت‌هایش به مکه سروده ولی با توجه به اشعار کتاب به نظر می‌رسد که بعد از بازگشت از سفر مکه و در شروان آن را سروده است.

اهداف پژوهش:

خاقانی شاعری توانا و چیره‌دست است که به علت احاطه‌اش بر علوم مختلف، حتی معانی ساده و روان را نیز در قالب اصطلاحات و الفاظ عالمانه و ادبیانه مطرح می‌کند و چون شاعر پرکاری است و از خود اشعار زیادی به ارمغان گذاشته است، هرچه درباره‌ی او و اشعارش گفته شود شنیدنی و قابل تعمیق است، بنابراین امید است بتوان مختصری از تحفه‌العرافین او را مورد بررسی قرار داد و نتیجه‌ی این کار را در دسترس علاقمندان این شاعر دیرآشنا گذاشت.

اهمیت و ضرورت پژوهش:

باتوجه به اینکه براساس بررسی‌های انجام شده، تاکنون در این خصوص کاری منسجم و درخور توجّه انجام نگرفته است، ضرورت انجام این پژوهش مشخص می‌شود، از این رو انجام این امر، کاری تازه و پژوهشی کاربردی خواهد بود.

روش تحقیق

روش تحقیق

مراحلی که در این پژوهش پیموده شد به ترتیب زیر است:

- ۱- ابتدا بعد از انتخاب اشعار، لغات و واژه‌های آن ایيات از فرهنگ‌های معتبر و مطمئن استخراج شد و در فیش‌های جداگانه‌ای ثبت گردید و سپس با برگزیدن معنایی از واژه که در ارتباط با بیت بود، تمام واژه‌ها معنا شدند و در ایيات مورد استفاده قرار گرفتند.
- ۲- بعد از مطرح شدن کلیات تحقیق و اهداف آن، با در نظر گرفتن مأخذ معتبری که در دسترس بود، مقدمه‌ای در باب زندگی و آثار این شاعر، بخصوص مثنوی «تحفه‌العراقين» او، نگاشته شده است که برای تفصیل بیشتر می‌توان به کتاب‌های تاریخ ادبیات، مقدمه‌ی دیوان و سایر کتب مراجعه نمود.
- ۳- اشعار مورد بحث که ۲۶ مثنوی برگزیده از مثنویات تحفه‌العراقين می‌باشد، به صورت پیوسته ذکر شده و سپس به ترتیب مورد شرح و بررسی قرار گرفته است، در شرح و معنی تک تک ایيات، تا جایی که امکان داشته، علاوه بر واژه‌های دشوار، اغلب کلمات ساده نیز معنی شده و بعد از پرداختن به زیبایی‌ها و آرایه‌های ادبی موجود در بیت - البته در حد متعادل و غیرفُنی - نثر سلیس و روانی از بیت بیان شده است.
- ۴- در حد "امکان سعی گردیده که ذیل هر بیت شواهدی از دیگر آثار خاقانی - دیوان و منشآت - نیز ذکر شود و اگر اسم خاصی در ارتباط با افراد، اماكن، نجوم، فلسفه و... در بیت مشاهده شده، با تفصیل بیشتری بیان شده است.
- ۵- علی‌رغم تلاشی که انجام شد، به‌جز کتاب دکتر یحیی قریب، هیچ شرحی در باب این کتاب یافت نشد، لازم به ذکر است که کتاب مورد نظر با اینکه منبع بسیار خوبی بود و در بیشتر موارد توائیت راهگشا باشد، تنها بعضی از واژه‌های دشوار و تعدادی از ایيات را به صورت کلی شرح داده است.
- ۶- در فهرست منابع و مأخذ، نام بعضی کتب قید شده که به گونه‌ی مستقیم مورد استفاده قرار نگرفته، نظیر تذکر الشّعراي سمرقندی و فرهنگ‌های فارسی دکتر دبیر سیاقی، همچنین در کنار منابعی که در طرح اوّلیه ذکر شده، بنا بر ضرورت کتب دیگری نیز استفاده شده که اسامی آنها در فهرست ذکر گردیده است.
- ۷- از میان فرهنگ‌ها، بیشترین توجّه به «لغت‌نامه، معین، سجّادی» شده است و سعی بر آن بوده است که به منابع اصلی و در صورت امکان قدیمی‌تر بیشتر توجّه شود و در موارد بسیار اندکی واژه‌های نسخه خطی مربوط به کتابخانه ملی ارجح به نظر می‌رسید که در شرح بیت، توضیح داده شده است.
- ۸- ارجاعات مربوط به فرهنگ‌ها و سایر کتب در خود متن، کنار واژه‌ی شرح شده، آمده است و چون این ارجاعات مکرّر بوده از علایم اختصاری هر کتاب استفاده شده که قبل از اشعار، ذکر گردیده است.
- ۹- غیر از شرح و معنی ایيات که به قلم نگارنده است، در بقیه‌ی موارد توضیحات و برداشتی‌ای شخصی در داخل قلّاب [] ذکر شده است.

۱- بعد از نتیجه‌گیری از این پژوهش، واژه‌نامه‌ی بسامد‌گونه‌ای عنوان شده و در انتهای فهرست منابع و مأخذ درج شده است.

امید است این پژوهش راه‌گشایی باشد برای جویندگانی چون من، که تشنیهی شناخت پاسداران علم و ادب این مرز و بوم هستند.

فهرست علایم اختصاری

علامت اختصاری	نام کتاب
۱- آندراج	۱- فرهنگ جامع فارسی
۲- اساطیر	۲- فرهنگ اساطیر و اشارات داستانی
۳- برهان	۳- برهان قاطع
۴- تحفه	۴- تحفه‌العراقين
۵- جهانگیری	۵- فرهنگ جهانگیری
۶- خرّمشاهی	۶- حافظ نامه خرّمشاهی
۷- دهخدا	۷- لغت‌نامه
۸- دیوان	۸- دیوان خاقانی شروانی
۹- سجّادی	۹- فرهنگ لغات و تعبيرات سجّادی
۱۰- عرفانی	۱۰- فرهنگ اصطلاحات و تعبيرات عرفانی
۱۱- غیاث	۱۱- فرهنگ غیاث‌اللغات
۱۲- گلشن راز	۱۲- شرح گلشن راز
۱۳- معدن کن	۱۳- بزم دیرینه عروس
۱۴- معین	۱۴- فرهنگ فارسی
۱۵- منشآت	۱۵- منشآت
۱۶- نجوم	۱۶- فرهنگ اصطلاحات نجومی

مَدْبُر

مقدّمه

افضل الدین بدیل خاقانی در سال «۵۲۰ هـ. ق» در شهر شروان از پدری نجاتار به نام علی و مادری نسطوری تازه مسلمان که پیشه‌ی او طبّاخی بود به دنیا آمد، تا آن جایی که از اشعار او بر می‌آید از پدر چندان راضی نبوده و حتی به هجو وی نیز پرداخته است.

زین خام قلبان^۱ پدری دارم کز آتش آفرید جهان دارش

اما در مقابل، به مادر بسیار دلپستگی دارد و دلیل پای‌بندی خود را در شروان مهر مادری می‌داند و در قطعه‌ای می‌گوید:

خو کرده به تنگنای شروان	با تنگنای آب و نان مادر
حقّ دل مهربان مادر	با این همه هم نگاه می‌دار

از کودکی نزد عمومی خود، کافی‌الدین عمر بن عثمان، که مردی حکیم و طبیب و فیلسوف بود به تحصیل دانش پرداخت و همواره در سایه‌ی تربیت و حمایت او با شوق فراوان در کسب دانش می‌کوشید و از این بابت همواره خود را مديون عمّ می‌داند و در اشعار زیادی - چه قصیده و چه قطعه - او را مورد ستایش قرار می‌دهد و بعد از وفات او در سوگش می‌گوید:

کو آن که ولی نعمت من بود و عم من عم چه که پدر بود و خداوند به هر باب

زمانی که به بیست و پنج سالگی رسید، این حامی و پشتیبان خود را از دست داد و از این رو به ناجا به ابوالعلاء گنجوی روی آورد، ابوالعلاء در کنار دیگر شاگردانش، خاقانی را نیز زیر بال و پر خود گرفت و حتی دخترش را نیز به همسری او در آورد و با معروفی کردن او به «خاقان اکبر منوچهر شروان شاه»، تخلص «خاقانی» را نیز برای او گرفت. - قبل از آن حقایقی تخلص می‌کرد - زندگی خاقانی پر از فراز و نشیب بوده است و او شاعر حساس و زودرنجی بوده که حوادث زندگی در او بسیار تأثیرگذار بوده و در موقعه بسیاری دلش را به درد آورده است، بنابراین در آثار او، علاوه بر اطلاعات گوناگونی که در باب علوم مختلف می‌بینیم، حوادث و سوانح زندگی او نیز اعم از مرگ عزیزان، گرفتار شدن، گله و شکایت از مردم زمانه - بخصوص مردم شروان - و سایر موارد در اشعارش، ملاحظه می‌شود؛ بالاخره خاقانی این زندگی پر مخاطره را - بنا بر قول معروف - در سال ۵۹۵ قمری در تبریز به پایان رساند و به دیار باقی شافت.

«نقل به مضمون از معدن کن / ص ۱-۳»

مذهب و بینش خاقانی

خاقانی نظری تعصّب‌آمیز نسبت به دین و مذهب دارد و با پیروی از مذهب تسنن (شافعی مذهب) احکام و طریق آن را در اشعارش بیان می‌کند و ضمن مدح و ستایش پیامبر اکرم(ص) از چهار خلیفه او نیز به کرات یاد می‌کند.

۱ - «قلبان»: بی‌حمیت، بی‌غیرت.

از دفتر عشق چار یارش
یک بود و ده و صد و هزارش
اصحابش بیش و کم نشاید
که اعداد میان چهار باید

همچنین ارادتی خاص به مولا علی(ع) دارد و علاوه بر دیوان که از ولایت علی و حبّ او می‌گوید، در تحفه‌العراقيین نیز بعد از زیارت مشهد آن حضرت، چنین می‌سراید:

در مشهد مرتضی جیین سای	سرها بینی کلاه در پای
بر خاک امیر نحل مدھوش	جانها چو سپاه نحل پر جوش

حقانی در کنار اعتقادات مذهبی اش، به شدت از فلسفه و علوم غیردینی بیزار است و این تنفس را به صراحت در اشعارش قید کرده است و پیوسته مردم را از درآمیختن فلسفه با دین بر حذر می‌دارد؛ چنان‌که می‌گوید:

فلس در کیسه‌ی عمل منهید	نقد هر فلسفی کم از فلسفیست و یا در تحفه‌العراقيین می‌گوید:
نه فلسفه بل سفه نمودن	چند از دم فلسفی شنودن
فلسی ز هزار فلسفی په	پا از سر این حدیث در نه

«نقل به مضمون از معدن کن / ص ۸-۶»

سپک خاقانی

در میان ادوار شعری فارسی‌زبانان، قرن ششم از بسیاری جهات شاخص و ممتاز است و می‌توان این قرن را نقطه عطفی در سراسر قرون دانست، زیرا شعر فارسی آنچنان شکوفا می‌شود و وسعت می‌یابد که نتیجه و دستاورده آن بعد از گذشته اعصار و قرون، همچنان ثابت و برقرار است و خوانندگی شعر این دوره، حظّ ادبی وافری می‌برد. خاقانی در کنار سیصد شاعری که در این دوره خودنمایی کردند، مقامی خاصّ و ویژه دارد و می‌توان گفت او و نظامی - شاعر چیره‌دست خمسه - شیوه‌ای نو در نظم ایجاد کردند که به سبک آذربایجانی شهرت یافته است و اگرچه در بعضی موارد، سبک خراسانی را در نظر داشته، اماً در ابداع ترکیبات و تشییبات خاص و استخدام الفاظ و بیان معانی سبکی نو آورده است و به همین دلیل غالب تذکره‌نویسان او را مبدع و مبتکر دانسته‌اند.

منصفان استاد دانندم که از معنی و لفظ شیوه تازه نه رسم باستان آوردام

خافانی را قبل از آن که شاعر تلقی کنیم باید یک عالم همه فن حریف بدانیم، زیرا در کنار دقّت نظر و باریکبینی و قریحه ذاتی او، آنچه که باعث ارزشمندی آثار او شده است، احاطه‌ی علمی او بر تمام علوم رایج زمان خود بوده است. شاید به همین دلیل است که او را شاعری «دیرآشنا» نامیده‌اند، زیرا هرگز نمی‌توان بدون آشنایی با اصطلاحات نجومی، فلسفی، عرفانی، طبی، موسیقی و... به فحوای کلام او پی برد و یا حدّاقل باید از فرهنگ‌های مختلفی استفاده کرد تا معنای ظاهری سخن او را دریافت.

علی‌رغم این که بعضی از محققین درباره‌ی او بی‌انصافی کردگاند و خاقانی را شاعری جاهطلب و برخوردار از عقده‌ی حقارت، معروفی کردگاند، باید دانست او شاعری بلندطبع و عالم بوده و به واسطه‌ی علم سرشار و همت بلندی که داشته است توقعش از اطرافیان فزون‌تر است و رنجش بیشتری از مردم

روزگار خود دارد و این را در اشعارش منعکس ساخته است و شاید یکی از دلایلی که موجب شده، خاقانی آنچنان که درخور مقام بلند اوست، معروف و مشهور نباشد، پنچیدگی و دشواری اشعار او باشد، زیرا هر کسی نمی‌تواند از آن استفاده کند، خاقانی آنچنان در استخدام لغات و واژه‌ها دقیق به خرج می‌دهد که فراتر از لغات و واژه‌های در دسترس، سخن می‌گوید و با سیطره‌ی علمی خود، به گونه‌ای معانی را در لباس الفاظ می‌پوشاند که بکر و بدیع است و در سخنان معاصرین او چنین دوراندیشی را نمی‌توان ملاحظه کرد، او در عین حال که از حکمت یونان بیزاری می‌گوید، دلایلی منطقی و مذهبی در مقابل آن ارایه می‌دهد و آن را مایه‌ی ضلال و گمراحتی می‌داند، به عرفان و تصوّف نیز گرایش دارد و با وجود این که گسترش عرفان و تصوّف را در شعر به سنای نسبت می‌دهند، اما او نیز سهم به سزاگی در این مورد داشته است، که نمی‌توان آن را نادیده گرفت، در جایی می‌گوید:

پیری از کوی مغان آمد برون	بامدادان سوی مسجد می‌شدم
با من از راز نهان آمد برون	دست من بگرفت و در میخانه برد
دوزخ به دو جرعه درکشیده	و یا در تحفه‌العرaciون در وصف اولیاء می‌گوید:
کونین به می گرو نهاده	از باب پیشست سر کشیده
	خمانه به دیده در گشاده

«نقل به مضمون از مقدمه دیوان / ص ۳۰ و ۵۲»

آثار خاقانی

خاقانی را در نثر و نظم، باید یک استاد مسلم فرض کرد، زیرا با وجود این که در نثر، آثار زیادی از خود به جای نگذاشته، لیکن همان یک اثر - منشآت - دلالت بر توانمندی و مهارت اوست، آثار او عبارتند از:

- ۱- دیوان اشعار، معروف به کلیات خاقانی که در حدود هفده هزار بیت دارد و شامل قصاید، غزلات، قطعات، رباعیات و ایات عربی اوست و شروح درخور توجه‌ای نیز درباره‌ی آن نگاشته شده است.
- ۲- تحفه‌العرaciون، منظومه‌ای در قالب مثنوی و در بحر هزج مسدس اخرب مقوص مقصوص(یا مخدوف) است که نزدیک به سه هزار و دویست بیت دارد و درواقع سفرنامه‌ی منظوم اوست که دیباچه‌ای منتشر و درخور توجه دارد، این کتاب در سال ۱۳۳۳، به تصحیح دکتر یحیی قریب در تهران به چاپ رسیده است.
- ۳- منشآت، که می‌توان گفت تنها اثر منثور اوست، که نشان‌گر استادی او در این عرصه نیز هست و مشتمل بر نامه‌هایی است که به دوستان و بزرگان زمان خود نوشته است.
- ۴- مثنوی ختم الغرائب، که نسخه‌ی ناقصی از آن به جای مانده است.

«نقل به مضمون از مقدمه دیوان / ص ۵۸»

مثنوی تحفه‌العرaciون

تحفه‌العرaciون خاقانی را باید سفرنامه‌ی منظوم او بعد از بازگشتش از سفر مگه تلقی کرد، او در این اثر ضمن شرح مسافرت خود به مگه، از شهرهایی که گذشته و افرادی که با آنان ملاقات داشته، به خوبی سخن گفته است و در نهایت آن را به نام «جمال‌الدین وزیر صاحب موصل» به اتمام رسانده و به او تقدیم داشته است و در دیباچه‌ی غرایی که این مثنوی دارد، اشاره کرده که قبل از تقدیم این کتاب به جمال‌الدین موصلی